

Сербо-хорватська

Сергій Жадан

Юна сербка переходить вулицю,
і оминаючи осінній базар з розвішаним крамом,
помічає, що цієї осені багато золота в хустках і городині —
он його скільки в теплій цибулі;
багато світла в ресторанах,
де на стінах висять
портрети цісаря.

Тепло цієї осені воно торкається і тебе,
і ця юна жінка щось шукає в своєму наплічнику,
викладає на стіл то слухавку то олівці;
буде тобі зима,
будуть тобі сновидіння,
але небо щоосені важчає
і хитрий диявол
хапає собі грішників,
мов жирні фініки
з кольорових упаковок.

Терпкі слов'янські синтагми;
вона розповідає, як купувала конверти в тютюновій лавці,
як зайшла до підземки
і голуби, злітаючи, бились об неї, наче об дощ;
за її розповіддю ніхто не зауважує, як заходить сонце,
зауважують тільки, що її вилиці
дещо темнішають.

Спробуй зараз пояснити їй,
що ці осінні годинники,
якщо їх вчасно не зібрати,
просто перестигають і бризкають
на одяг і на долоні соком,
на який потім злітаються оси
і пробивають жалами твою шкіру
аж до самого серця.